

la tribuna

La constitució ambiental andorranera

El mandat de la Carta Magna lliga clarament l'ús racional dels recursos al benestar de tots els habitants

DELFI ROCA

Membre de la CPN d'SDP

Amb l'aprovació de la llei de l'IRPF Andorra completa els texts legals del nou marc fiscal que es va començar a desplegar la legislatura passada i que per fi ens permet lluir l'article 37 de la Constitució, deixar-nos de romanços i aplicar una fiscalitat moderna i transparent.

Podem afirmar, doncs, que tothom accepta que s'ha de contribuir a la despesa pública i que gairebé tothom reconeix, tal com assenyala l'article 37 de la Constitució, que aquesta contribució s'ha de fer "(...) segons la seva capacitat econòmica, mitjançant un sistema fiscal just, establert per llei i fonamentat en els principis de generalitat i de distribució equitativa de les càrregues fiscals".

Assolida aquesta fita del desplegament constitucional, vull assenyalar-ne una altra, per a mi cabdal: la de l'article 31 de la Constitució, que ens recorda que: "És funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals, amb la finalitat de garantir a tothom una qualitat de vida digna i de restablir i mantenir per a les generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra i de defensar la flora i la fauna autòctones."

Trobo a faltar la voluntat política del Govern d'Andorra de posar en marxa una gestió pública ambiental coherent i moderna.

Trobo a faltar els mitjans públics adequats i àgils que ho farien possible, sempre que tinguessin darrere una sòlida construcció jurídica.

En un moment on Andorra es troba encara en un procés de desenvolupament normatiu de la Constitució no ens convé oblidar-nos del nostre entorn, des del vessant d'una gestió pública eficaç, atès que la funció de vetllar pel medi ambient i els recursos naturals ve encomanada per la Constitució a l'Estat.

Gràcies a l'article 31 de la Constitució, la responsabilitat pública de tenir cura del medi ambient va deixar de ser un servei públic per a constituir-se en un principi d'actuació obligatori

de l'Estat andorrà constitucional. Es deixava enrere aquella concepció limitadora que ho considerava una simple problemàtica de neteja, papereres i sanitat pública; gràcies a aquesta concepció anterior patim encara avui el forn d'incineració de la Comella, versió 2.0 - CTRASA.

El mandat constitucional de l'article 31 obliga l'Estat que qualsevol actuació que afecti el medi (sòls, terres, orografia, aigües i atmosfera) ha de venir condicionada per un estudi per optimitzar el seu ús i gestió: "És funció de l'Estat vetllar per la utilització racional del sòl i de tots els recursos naturals (...)."

Aquest mandat lliga clarament l'ús racional dels recursos al be-

nestar col·lectiu de tots els habitants, marcant com a objectiu la millora de la nostra qualitat de vida, fet que implica incorporar la valoració global i econòmica del factor ambiental en totes i cadascuna de les fases de qualsevol projecte o activitat: "(...) amb la finalitat de garantir a tothom una qualitat de vida digna (...)."

La Constitució ens indica de forma clara que cal restablir i mantenir l'equilibri del medi. Ens cal doncs aprofundir encara més en l'estudi dels nostres ecosistemes, avaluar la seva capacitat de càrrega i plantejar-nos seriosament fins on podem arribar sense malmetre l'equilibri entre les diferents formes de vida: "(...) i de restablir i mantenir per a les

generacions futures un equilibri ecològic racional en l'atmosfera, l'aigua i la terra (...)."

L'article 31 també és molt imperatiu i específic quan ens exigeix l'assumpció col·lectiva de defensar el patrimoni natural propi i específic d'Andorra, obligació que competeix naturalment i en primer lloc als mateixos andorrans: "(...) i de defensar la flora i la fauna autòctones."

La gestió del medi i dels nostres recursos té molts aspectes diferents i està plenament lligada amb el nostre entorn més proper. És una qüestió a abordar col·lectivament, així com amb els altres països, atenent les dependències amb els territoris veïns i els acords que s'han de dur a terme amb els mateixos. Ens cal iniciar les necessàries complicitats entre instàncies públiques i privades, com també anar mancomunant serveis territorials, sempre sota el principi general i públic d'unitat de gestió.

Allí on determinats serveis han de ser executats pels diferents comuns cal que la funció pública ambiental sigui dirigida, orientada i delimitada pels serveis centrals de l'Estat, que és qui té la competència global sobre el medi ambient, en el concepte ample assumit per la Constitució.

La qual cosa no vol dir deixar buides les competències dels ens territorials.